

Mødet genoptoges Kl. 2.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget.

(Forslaget til Beslutning findes i Tillæg A. Sp. 5499).

Sagen sattes til Forhandling.

Forslagsstilleren (Staining): Det fremsatte Forslag til Beslutning er, som man vil kunne se, en Appel til Folketingets Ansvarfølelse. Det er et Forslag, der er fremkaldt af den i høj Grad beklagelige Tilstand, som fremdeles eksisterer i det danske Samfund, hvor Arbejdsløsheden holder sig i et Omfang, som er særdeles faretruende for alle berettigede Interesser, og det er endelig fremkaldt af Vinterens negative Beskæftigelsespolitik og af Regeringens brudte Løfter med Hensyn til Erhvervssituationen.

Nogen større Interesse paaregner jeg ikke hos Ministeriet — kanske er det gaaet! I hvert Fald er der ingen Ministre til Stede. — I Ministeriets første Proklamation overfor Rigsdagen, nemlig Statsministerens Tale den 17. December 1926, som findes i Folketingstidende Sp. 1512, hedder det, som jeg flere Gange har fremhævet:

„Det Ministerium, som i Dag for første Gang træder frem for det høje Folketing, anser det som sin Hovedopgave at modvirke den tilstedeværende Erhvervskrise med den dertil knyttede overordentlig store Arbejdsløshed.“

Disse Ord blev aldrig andet end *Ord*. Paa det Hovedpunkt, som Ministeriet her angav at have i sin Politik, har Ministeriet for længst givet fuldstændig op. Vi staar i Dag med en Arbejdsløshed større end den Gang og med langt større Nød og Haabløshed blandt de arbejdsløse end den Gang. For en stor Del er det jo de samme Folk, der nu er arbejdsløse, som den Gang; det er paa tredje Aar, at Arbejdsløsheden holder sig mellem 50 000 og 100 000, efter Aarstiderne, altsaa

mellem $\frac{1}{6}$ og $\frac{1}{3}$ af de organiserede Arbejderes Tal.

Ministeriet klarede sig i sin første Samling fra Hovedopgaven ved at love Overvejelser af de Konservatives Toldplaner, og vi fik til at foranstalte disse Overvejelser det berømte Udvalg, som netop i disse Dage er Genstand for Behandling, det berømte Udvalg til 41 000 Kr. Det blev nedsat for at imødekomme de Konservatives Ønsker om en objektiv Overvejelse af Toldspørgsmaalet. De Herrer Dr. Federspiel og Hr. Himmelstrup fik den Opgave at besørge den officielle Skrinlæggelse af Toldplanerne, og herfor hævede de henholdsvis 1 000 Kr. og 300 Kr. om Maanedn, samtidig med at man henviste de arbejdsløse til Fattigvæsenet. Det er demokratisk Politik i 1927—28!

I September 1927 afholdt Landets Fagorganisationer et Delegeretmøde om denne alvorlige Situation, et Delegeretmøde, hvor Repræsentanter for 312 000 Arbejdere mødte frem. Man besluttede med det samme og i Fortsættelse af Mødet at rette Henvendelser til Ministeriet ved valgte Deputationer, og Deputationerne modtog i September Maaned den stadige Tale om Lønnedsættelser og den nye Overvejelser. Og Arbejderne venter stadig paa Resultatet af alle de mange Overvejelser.

Da Rigsdagen blev aabnet i Oktober 1927, blev der igen givet visse yderst vage Tilsagn — de var maaske ikke møntet paa mit Parti, men paa det konservative Parti. Og de Tilsagn, vi fik i Aabningstalen, virkede jo ogsaa efter Hensigten: søvndyssende paa de Konservative. Denne Aabningstale den 4. Oktober 1927 findes trykt foran i Folketingstidenden, og i denne blev der givet forskellige Tilsagn. Statsministeren dvæler bl. a. ved „Erhvervslivets vanskelige økonomiske Forhold“, og han udtaler Haabet om, at Resultaterne af Regeringens økonomiske Politik vil „medføre bedre Produktions- og Omsætningsforhold“. Men Regeringen vil mere end haabe, Regeringen vil ogsaa, heddet det, „tilvejebringe midlertidig Hjælp og Støtte for kriseramte Erhvervsvirksomheder“. Endvidere vil Regeringen støtte Bestræbelser for „Koncentration og Specialisering“ indenfor industrielle Virksomheder, og den vil fremsætte Forslag om „Værn mod ubillig Konkurrence udefra samt fremsætte Forslag om Forbud mod Frem-